

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 114/16
Luxembourg, den 20. oktober 2016

Forslag til afgørelse fremsat af generaladvokaten i sag C-413/14 P
Intel Corporation Inc. mod Kommissionen

**Generaladvokat Wahl er af den opfattelse, at Intel bør gives medhold i sin appel
vedrørende påleggelsen af en bøde på 1,06 mia. EUR for misbrug af sin
dominerende stilling**

Sagen bør hjemvises til Retten til fornyet prøvelse

Ved beslutning af 13. maj 2009¹ pålagde Kommissionen den amerikanske mikrochipfabrikant Intel en bøde på 1,06 mia. EUR for misbrug af selskabets dominerende stilling på markedet for x86² mikroprocessorer (herefter x86-cpu'er),³ i strid med konkurrencereglerne i Den Europæiske Union og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Kommissionen pålagde desuden Intel straks at bringe overtrædelsen til ophør, hvis selskabet ikke allerede havde gjort det.

Ifølge Kommissionen havde Intel misbrugt sin dominerende stilling på det globale marked for x86-cpu'er fra oktober 2002 til december 2007, idet selskabet havde anvendt en strategi, der havde til formål at udelukke en konkurrent, nemlig, Advanced Micro Devices Inc. (herefter »AMD«)⁴, fra markedet.

Kommissionen var af den opfattelse, at Intel havde en dominerende stilling, idet selskabet havde en markedsandel på omkring 70% eller mere, og det var særdeles vanskeligt for konkurrenter at få adgang til markedet og ekspandere som følge af de irreversible investeringer, som det var nødvendigt at foretage i forskning og udvikling, intellektuelle ejendomsrettigheder og produktionsanlæg.

Ifølge Kommissionen⁵ var misbruget kendetegnet ved adskillige foranstaltninger, som Intel iværksatte i forhold til sin egne kunder (computerfabrikanter) og den europæiske forhandler af mikroelektronisk udstyr, Media-Saturn-Holding (herefter »MSH«).

Således ydede Intel rabatter til fire større computerfabrikanter (Dell, Lenovo, HP og NEC) på betingelse af, at de indkøbte alle, eller næsten alle, deres x86-cpu'er hos Intel. På samme måde ydede Intel MSH betalinger på betingelse af, at sidstnævnte udelukkende solgte computere udstyret med Intels x86-cpu. Ifølge Kommissionen sikrede disse rabatter og betalinger en loyalitet hos de fire ovennævnte fabrikanter og MSH, hvilket mindskede Intels konkurrenters evne til at konkurrere på grundlag af deres x86-cpu'er væsentligt. Intels konkurrencebegrænsende adfærd bidrog således til at begrænse forbrugernes valgmuligheder og incitamenterne til innovation.

Kommissionen pålagde på grundlag af 2006-retningslinjerne Intel en bøde på 1,06 mia. EUR. Intel anlagde sag til prøvelse af Kommissionens beslutning ved Retten med påstand om ophævelse, eller i det mindste om en væsentlig nedsættelse af bøden⁶.

¹ Et sammendrag af beslutningen er offentliggjort i EUT C 227 af 22.9.2009, s.13. Jf. Ligeledes Kommissionens pressemeddelelse [IP/09/745](#) af 13.5.2009 and [MEMO/09/400](#) af 21.9.2009.

² Cpu'er, der anvendes i computere kan opdeles i to kategorier, nemlig x86 cpu'er og cpu'er, der er baseret på en anden arkitektur. x86-arkitekturen er en standard, som Intel har designet til sine cpu'er. Den kan anvendes til afvikling af operativsystemerne Windows og Linux. Windows er fortrinsvis knyttet til x86-instruktionssættet.

³ Cpu'en er en vigtig komponent i enhver computer, såvel med hensyn til systemets overordnede præstation som udgiften hertil. Den benævnes ofte computerens »hjerne«. Fremstillingen af mikroprocessorer kræver dyre højteknologiske faciliteter.

⁴ Før 2000 var der flere fabrikanter af x86 cpu'er. De fleste af disse fabrikanter har siden forladt markedet.

⁵ Ifølge Kommissionen udgjorde det pågældende misbrug en »enkelt og vedvarende overtrædelse«.

Den 12. juni 2014⁷, frifandt Retten Kommissionen i det hele.

Intel har iværksat appel af Rettens dom og gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl med hensyn til i) den retlige betegnelse af rabatterne som »eksklusivitetsrabatter«, ii) konstateringen af, at der forelå en overtrædelse i 2006 og 2007 og ved vurderingen af det marked, som var relevant for den pågældende adfærd, iii) klassificeringen af visse rabatordninger, som vedrørte en mindre del af en kundes indkøb, som »eksklusivitetsrabatter«, iv) at fortolke EU-retten således, at denne ikke kræver, at en samtale, som Kommissionen havde med en leder hos Dell, registreres, v) dens opfattelse af Kommissionens kompetence for så vidt angår Intels aftaler i Kina med Lenovo, og vi) størrelsen af bøden og anvendelsen af 2006-retningslinjerne for bødeberegning med tilbagevirkende kraft.

Hvad angår det første appelanbringende anfører generaladvokat Wahl i sit forslag til afgørelse, som er blevet fremsat i dag, at Retten fastslog, at de rabatter, som blev ydet til Dell, HP, NEC og Lenovo er »eksklusivitetsrabatter«, og som følge af denne kvalificering, ikke fandt det nødvendigt at undersøge, om en sådan rabat kan begrænse konkurrencen.

Generaladvokaten henviser til det princip, der følger af Domstolens praksis, hvorefter loyalitetsrabatter formodes at være misbrug, men bemærker, at Domstolen i praksis gentagne gange har taget hensyn til »samtlige omstændigheder«, når den har taget stilling til, om den adfærd, der lægges til last, er misbrug af en dominerende stilling. En gennemgang af den sammenhæng, hvori den adfærd, der lægges til last, indgår, har til formål at sikre, at det i tilstrækkeligt omfang er godtgjort, at en virksomhed har misbrugt sin dominerende stilling. Ellers ville adfærd, som i nogle tilfælde ikke kan begrænse konkurrencen, blive ramt af et generelt forbud. Et sådant generelt forbud ville også kunne ramme og sanktionere adfærd, som er gavnlig for konkurrencen.

Generaladvokaten konkluderer derfor, at **Retten begik en retlig fejl, da den fandt, at »eksklusivitetsrabatter« udgør en særskilt og selvstændig kategori af rabatter, som ikke kræver en vurdering af samtlige omstændigheder for at afgøre, om der foreligger misbrug af en dominerende stilling.**

Generaladvokaten er desuden af den opfattelse, at **Retten begik en retlig fejl, idet den ved dens subsidiære vurdering af evne, på grundlag af samtlige omstændigheder, ikke påviste, at appellantens rabatter og betalinger havde en sandsynlig konkurrencebegrænsende udelukkelsesvirkning.**

Med hensyn til det andet appelanbringende henviser generaladvokaten til, at Retten fandt det tilstrækkeligt at foretage en samlet vurdering af den del af markedet, som i gennemsnit var udelukket i tidsrummet fra 2002-2007. Retten fandt det derfor uden betydning, at markedsdækningen var betydeligt lavere i 2006 and 2007.

Ifølge generaladvokaten **undlod Retten**, ved at vælge denne fremgangsmåde, **at anvende kriteriet** om »tilstrækkelig markedsdækning«, og **undlod dermed at undersøge, om den pågældende adfærd kunne begrænse konkurrencen i 2006 and 2007. Havde Retten ikke undladt at gøre dette, ville den have været nødt til at konkludere, at en så lille bundet markedsandel ikke er tilstrækkelig til at godtgøre, at omstridte adfærd kunne begrænse konkurrencen**, hvilket ikke kan afhjælpes ved at henvise til begrebet en »enkelt og vedvarende overtrædelse«. Ifølge generaladvokaten skal hver enkelt overtrædelse i sig selv ligeledes udgøre en overtrædelse. Generaladvokaten foreslår derfor, at det andet appelanbringende tiltrædes.

Hvad angår det tredje appelanbringende gentager generaladvokaten, at der ikke findes en særskilt kategori af »eksklusivitetsrabatter«. Selv om Domstolen ikke måtte være enig i denne fortolkning,

⁶ Dette beløb blev beregnet på grundlag af værdien af det salg af x86-cpu'er, som for hvilke Intel udstedte fakturaer til virksomheder etableret på EØS-markedet i overtrædelsens sidste år (3 876 827 021 EUR i 2007). Kommissionen fastsatte derefter en del af denne værdi på grundlag af grovheden af overtrædelsen (5% af mulige 30%), ganget med antallet af år, som overtrædelsen fandt sted (5 år og 3 måneder, hvilket gav en multiplikationsfaktor på 5,5).

⁷ Sag [T-286/09](#), jf. ligeledes pressemeddelelse nr. [82/14](#)

er generaladvokaten dog af den opfattelse, at dette appelanbringende bør tiltrædes, idet spørgsmålet om, **hvorvidt der ville være tale om »eksklusivitetsrabatter« afhænger af, om kunden dækker »alle eller størsteparten« af sine behov hos den dominerende virksomhed, hvilket ikke er tilfældet i den foreliggende sag.** HP og Lenovo kunne stadig indkøbe større mængder af x86-cpu'er fra AMD.

Vedrørende det fjerde appelanbringende henviser generaladvokaten til, at EU-lovgivningen kræver, at Kommissionen registrerer udtalelser for at sikre, at virksomheder, der mistænkes for at overtræde EU's konkurrenceregler kan forberede deres forsvar, og at Unionens retsinstanser kan efterprøve, om Kommissionen har udøvet sine beføjelser inden for lovens rammer. Ifølge generaladvokaten **begik Retten derfor en retlig fejl, da den fandt, at Kommissionen ikke tilsidesatte EU-retten, selv om den ikke tilrettelagde og registrerede et møde som krævet i henhold til de gældende bestemmelser.** Faktisk er **generaladvokaten ikke enig i, at en sådan procedurefejl kan afhjælpes ved et senere internt notat,** som fremlægges af Kommissionen, eftersom dette notat ikke registrerede indholdet af det møde, som Kommissionen havde med lederen fra Dell. Generaladvokaten er derfor af den opfattelse, at det fjerde appelanbringende ligeledes bør tiltrædes.

For så vidt angår det femte appelanbringende og spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen i henhold til folkeretten har kompetence til at anlægge sag mod Intel angående virksomhedens konkurrencebegrænsende adfærd, er generaladvokaten ikke overbevist om, at Intels påståede misbrug kan anses for at have fundet sted i EØS. Ifølge generaladvokaten tog Retten ikke stilling til, om de konkurrencebegrænsende virkninger af visse aftaler mellem Intel og Lenovo kunne have nogen umiddelbar, væsentlig og forudseelig konkurrencebegrænsende virkning i EØS, og begik derfor en retlig fejl ved at anvende betingelsen om gennemførelsen og betingelsen om »kvalificerede« virkninger til at afvise Intels argumenter vedrørende Kommissionens manglende kompetence.

Hvad endelig angår den pålagte bøde er **den omstændighed, at den pålagte bøde på daværende tidspunkt var rekordhøj, ifølge generaladvokaten ikke i sig selv nok til, at den er uforholdsmæssig, og Intel har ikke gjort nogen retlig fejl gældende, som Retten angiveligt skulle have begået, og som vil gøre det muligt for Domstolen at vurdere bødens forholdsmæssighed.**

Hvad angår anvendelsen med tilbagevirkende kraft af Kommissionens 2006-retningslinjer for bødeberegning på en adfærd, som delvist ligger forud for disse retningslinjer, er generaladvokaten af den opfattelse, at det ikke er retningslinjerne for bødeberegning, men EU-retten, der fastsætter grænserne for Kommissionens skøn ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af EU's konkurrenceregler. **Eftersom den pålagte bøde er inden for de grænser, som udstikkes af disse regler, kan Intel ikke henvise til princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft med henblik på at anfægte den pålagte bøde.**

Eftersom de første fem appelanbringender skal tiltrædes, konkluderer generaladvokaten, at **Retten dom bør ophæves. Generaladvokaten er imidlertid af den opfattelse, at sagen bør hjemvises til Retten med henblik på en vurdering af samtlige omstændigheder i sagen** og i givet fald af den faktiske eller potentielle virkning af Intels adfærd på det indre marked. Dette indebærer en vurdering af de faktiske omstændigheder, som Retten er bedre egnet til at foretage.

BEMÆRKNING: Generaladvokatens forslag til afgørelse er ikke bindende for Domstolen. Generaladvokaten har til opgave fuldstændig uafhængigt at foreslå Domstolen, hvorledes den pågældende sag skal afgøres. Domstolen indleder herefter sin rådslagning og afstemning, og dommen i sagen vil blive afsagt på et senere tidspunkt.

BEMÆRKNING: En dom eller kendelse afsagt af Retten kan appelleres til Domstolen. Appellen er begrænset til retlige spørgsmål og har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Forslaget til afgørelse](#) offentliggøres på webstedet CURIA på fremsættelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra fremsættelsen af forslaget til afgørelse er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)«

☎ (+32) 2 2964106